

Dames en Heren,
Goede vrienden,

Peilingen

Allemaal welkom.

Om te beginnen : de peilingen. Als we de ene helft van die peilingen moeten geloven is er met het Vlaams Belang de afgelopen weken iets wonderlijks gebeurd. Het is massaal zijn kiezers kwijtgespeeld aan de VLD en aan Groen. Welnu : als het aan onze tegenstanders, ligt, als -af te meten aan de toon van hun vraagstelling- het aan de meeste journalisten ligt, als het aan het gemanipuleer van de peilingbureaus ligt, die ons soms met 2 dagen verschil als de sterkste klimmer van heel Vlaanderen en de dag nadien als de sterkste loser van heel Vlaanderen afschilderen, als het aan hen allemaal ligt, dan staat het nu al vast dat het Vlaams Belang volgende zondag - als het aan die mensen ligt- weg en voorbij zal zijn. Maar het ligt niet aan hen. Wat er met het Vlaams Belang gebeurt, vrienden ligt in onze eigen handen, aan onze campagne-inspanningen in die laatste week, vrienden, en in handen van onze kiezers. Of het Vlaams Belang voorbij en weg zal zijn ligt kortom niet aan de peilingbureaus maar aan niemand anders dan aan het volk van Vlaanderen en onze oproep aan dat volk van Vlaanderen vandaag is dan ook - als partij van het onafhankelijke Vlaanderen, de partij van een Vrij Vlaanderen, vrij van Belgische en vrij van Europese Unie voogdij, en als de partij van en voor minder immigratie en meer veiligheid, onze oproep vandaag is dan ook : "Stem tegen journalisten en hun peilingen, stem tegen de peilingen, bezorg ze allemaal kiespijn, doe het, stuur -ze zullen dan pas echt wakker schieten- tegen de peilingen in een sterk Vlaams Belang naar de Wetstraat."

Dankwoord en oproep

Tot zover de peilingen. En dan nu iets veel belangrijkers namelijk mijn Dank.

Sta mij toe om u op deze laatste grote meeting allemaal te danken u, militanten en sympathisanten van onze partij allemaal te danken voor dat turbulente, dat wervelende dat overvolle anderhalf jaar, waarin ik als uw voorzitter aan het hoofd heb mogen staan van onze partij. We staan op een week van de dag waarop we zullen weten hoe de Vlamingen de kaarten schudden, de dag waarop we zullen weten waarmee en met welke kracht het radicale en principiële rechts Vlaams nationalisme zijn politieke taak zal kunnen volbrengen de komende vijf jaar. Laat mij dus toe u te danken maar tegelijk om u aan te vuren om vanaf vanavond nog eens alles uit de kast te halen, een hele week lang en te zorgen dat u allemaal een piramidespel van overtuigingskracht gaat spelen om zoveel mogelijk mensen nog over de streep te trekken.

Niet tactisch stemmen

Goede vrienden, Het Vlaams Belang kan terugblikken op een succesvol verleden, een verleden waarin wij politiek Vlaanderen, dat in feite helemaal was weggedommeld in een vredige slaap, terwijl de kiemen van de immigratie werden gezaaid en terwijl de transfers naar Wallonië jaar na jaar onze welvaart opsoupeerden, waarin wij dat Vlaanderen hebben wakker geschud en verkiezing na verkiezing dat Vlaanderen de 21ste eeuw hebben binnengeduwed. Wakker geschud en tot het besef gebracht dat niet de oude partijen van sossen, liberalen en CVP de toekomst in zich droegen

maar nieuwe ideeën en nieuwe thema's nodig aan bod moesten gebracht worden. Wij zijn het die Vlaanderen tot het besef gebracht dat het thema van de wilde immigratie een van de belangrijke thema's van de nieuwe eeuw zou worden omdat het onze eigenheid ondersteboven zou draaien. Het thema van de culturele identiteit.

Het thema ook van de Vlaamse ontvoogding, die zo lang in dat hopeloze tijdverlies van Belgische staatsvormingen was blijven steken in plaats van resoluut voor bevrijding en échte ontvoogding te kiezen. Ook de Vlaamse Beweging die eindeloos rondjes bleef draaien in het labyrint van de Belgische mergelgrotten, hebben wij, vanuit onze politieke partij Vlaams Blok, moeten leren dat bevrijding niets minder mocht zijn en voor niks minder kon opkomen dan voor duidelijke en ondubbelzinnige regelrechte en consequente Vlaamse onafhankelijkheid.

Dàt en zovele andere dingen, hebben wij Vlaanderen moeten leren. Stap na stap, dag na dag, de linkerzijde in de hoek drummend hebben wij Vlaanderen de kracht gegeven om voor zijn eigen wortels en voor zijn eigen volk, ook inzake solidariteit en economie voor zijn eigen identiteit te kiezen. Wij hebben Vlaanderen rechtser en Vlaamser gemaakt dan het ooit in heel zijn geschiedenis is geweest.

En ja weliswaar op den duur is het wonderrecept van onze successen, het programma van het Vlaams Blok en het Vlaams Belang langs alle kanten geïmiteerd. En ik moet toegeven, wij voelen ons soms als de producent van een hoogwaardig kwaliteitsproduct die moet ondervinden dat de markt overspoeld wordt met goedkope namaakproducten.

Goedkoop, want het cordon sanitaire maakt natuurlijk dat stemmen voor het VB niet gemakkelijk is, niet meteen machthebbers produceert. VB stemmen leidt niet meteen tot de verovering van ministeriële en andere kabinetten en is dus niet zo spectaculair als stemmen voor een van de coalitiepartijen. VB stemmen moet je doen om de machtigen wakker te maken, aan het schrikken te maken, omdat je ze confronteert met een overtuiging, met een ideaal ook, met iets dat de machtigen ook niet kennen en zo veel mogelijk willen vermijden omdat het hun knutselen aan compromissen in gevaar brengt, een ideaal namelijk een helder en duidelijk einddoel.

VB stemmen moet je doen omdat je niet tactisch stemt, maar omdat je principieel stemt. Principieel stemmen moet je doen omdat je niet de slappe namaak, de goedkope broel als eindproduct wil krijgen maar omdat je de richting (veiligheid, vrijheid, eigenheid) wil blijven aangeven door de principes zuiver en duidelijk en onverkort te blijven stellen hoe ver af of hoe schijnbaar onmogelijk ze ook zijn. VB stemmen moet je doen uit visie en uit idealisme. Dus onze tweede oproep vandaag is dan ook : geef de richting aan, stem niet tactisch, stem idealistisch en stem principieel.

Immigratie

Goede vrienden,

Ik neem u dan nu even mee naar de taferelen in Lampedusa en in Ceuta, de volle bootjes, de bestormingen van de grensposten door honderden en duizenden Afrikaanse cowboys die op weg zijn naar hier.

Europa wordt bestormd en de EU staat erbij en kijkt ernaar. Een aanzet tot oplossing is niet in zicht. Zelfs een debat over de dramatische toename van de illegale immigratie naar Europa is niet gewenst. De oppermanitoe, de Europese 'president' Herman van Rompuy zei het eind vorig jaar nog in Knack: een eventuele Europese top over asiel in immigratie komt er pas na de verkiezingen:

“We houden die top bewust na de verkiezingen, om het thema niet in de campagne te brengen. Dat cadeau krijgen de populisten niet.”

Die uitspraak is tekenend. Want vrienden, jarenlang is de bevolking van Europa over het immigratiebeleid van de Europese Unie, die veel meer dan de lidstaten nu bevoegd is inzake immigratie, vele jaren is de bevolking van Europa om de tuin geleid. De referendums en de uitslagen van de referendums in Frankrijk en in Nederland werden door de Europese Unie geboycot en hier bij ons werden referendums zelfs verboden over de kwestie van de uitbreiding van Europese bevoegdheden. Aan het hoofd van ons immigratiebeleid werd daar in de Europese Unie een overjarige Hippiëvrouw uit Zweden- ene Cecilia Malmstrom

- geplaatst. Ze zouden ze beter Cecilia vreemdelingenstrom gedoopt hebben. Wij worden boven onze hoofden geregeerd terwijl wij dringend terug onze binnengrenzen zouden moeten kunnen sluiten want bijna 1 miljoen Afrikanen staan klaar om deze zomer bij de eerste zonnestrallen de oversteek van de Middellandse Zee te wagen en daarna de doorreis naar de landen met de beste sociale voorzieningen in Europa. Naar hier dus. Kortom vrienden het is niet met de vrijblijvende inburgeringstrajecten van de Vlaamse regering of met de al even vrijblijvende taalbadjes van de burgemeester van Antwerpen dat wij de immigratieproblemen gaan oplossen. Onze samenleving en onze sociale zekerheid zijn in sneltempo hun kracht en hun draagvlak aan het verliezen.

Er is zeer dringend een immigratiebeleid nodig dat voor nieuwe gelukzoekers een immigratiestop hanteert en dat voor de vreemdelingen in dit land klaar en duidelijk de grenzen en de voorwaarden afpaalt. Eén : illegaliteit wordt niet meer aanvaard. En twee : gij past u aan aan onze wetten en normen of ge kunt uw privéwetten en normen gaan hanteren daar waar die normen en wetten zegevieren of voor mijn part daar waar de wetteloosheid en de normenloosheid zegeviert. De wereld is groot genoeg.

Voor zo'n visie op immigratie, een visie die humaan en menselijk is en ook wil zijn, maar die duidelijk en krachtig de toekomst definieert als een toekomst met een Westerse beschaving op Vlaams grondgebied – iedereen voelt het duidelijk – voor zo'n visie is en blijft in Vlaanderen een partij nodig, is en blijft het Vlaams Belang nodig. En er is voor het volk van Vlaanderen maar 1 moment en maar 1 partij waarmee in die zaak klaar en duidelijk revanche kan genomen worden op al die verboden en gerateerde referendums en dat is nu, volgende week de verkiezingen van 25 mei. Volk van Vlaanderen : mis die kans niet.

Veiligheidsmensen

Goede vrienden, ik weet niet of u ook die ervaring hebt maar in deze campagnedagen is er 1 categorie van mensen die mij altijd maar weer staande houden, die aan verkeerslichten hun duim omhoogsteken, die mij apart nemen, mij achterna komen en - meestal als niemand het ziet- mij komen aanmoedigen. Mij komen aanmoedigen om vol te houden. Omdat zij weten dat alleen de stemmen van het Vlaams Belang de aandacht van de machthebbers duidelijk toespitsen op hen, op al die mensen die met veiligheid bezig zijn. Op politie, brandweer, veiligheidsagenten en immigratieambtenaren. Al die mensen weten hoe erg het is, ze weten dat er niks verandert, ze weten ondertussen dat de kracht van verandering veel te slappe koffie is en ze keren zich naar de enigen die echt en duidelijk de waarborg zijn voor de harde aanpak, menselijk maar kordaat, correct maar zonder gezwalp. Veiligheidsmensen en hulpverleners weten dat het Vlaams Belang aan hun kant staat. Veiligheidsmensen weten waarom. Ik zeg dan ook met dank en met vastberadenheid hier vandaag: op ons kan u rekenen.

Ons sociaal systeem

Goede vrienden als je de verkiezingscampagne hebt gevolgd tot hier toe, dan zou je denken dat het in de hoofden van de Vlamingen enkel en alleen over economie gaat en dat Vlaamse onafhankelijkheid, immigratie of veiligheid min of meer verboden thema's zijn geworden. Voor het eerst hebben wij als partij de uitdaging aangegaan en in onze sociaal economische kaarten laten kijken met een berekend plan.

Wij zijn een sociale volkspartij. Onze Vlaamse economie is sterk genoeg om het sociaal systeem dat wij van onze ouders hebben geërfd voor onze eigen mensen overeind te houden. Het debat gaat dus niet over het afpakken van werkloosheid van mensen die willen werken maar geen werk vinden. Het debat zou niet moeten gaan over het prutsen aan de index of over al die andere dingen waarmee geprobeerd moet worden om de Belgische rekeningen te doen kloppen. Het debat zou niet in de eerste plaats moeten gaan over zelfs nog maar ons sociaal systeem : het debat zou moeten gaan over de twee grote taboes die er voor zorgen dat de rekeningen niet meer kloppen : de transfers in de sociale zekerheid naar Wallonië en de transfers naar de massa-immigratie.

Sociale afbraak om de bodemloze putten van de nv België te kunnen vullen in een zogenaamde sociaal economische herstelregering of sociale afbraak om het OCMW te kunnen blijven spelen voor heel deze planeet : nee, het spijt ons, niet met het Vlaams Belang. Onze leidraad is niet wat aanvaardbaar is voor de Franstaligen, maar wat noodzakelijk is voor Vlaanderen. Wat denkbaar is is ook mogelijk. Niets is immers zo sterk als een idee waarvoor de geschiedenis rijp geworden is. Maak dus, met het Vlaams Belang, de geschiedenis rijp. Wat we nodig hebben is geen staatsvorming, maar een eigen staat. Wat we nodig hebben is geen regering zonder de PS, maar een land zonder de PS.

Coalities

Goede vrienden,

Als ik daarstraks u en Vlaanderen opriep om niet tactisch te stemmen maar principieel, dan was dat natuurlijk ook een verwijzing naar de campagne zoals ze zich - tot voor het overlijden van Jean Luc Dehaene - aan het ontwikkelen was. De campagne draaide toen in feite vooral rond de coalities die zullen gevormd worden na de verkiezingen of moet ik zeggen rond de coalities zoals die achter de schermen ondertussen waarschijnlijk al gevormd zijn.

Wie met wie? Wie niet met wie ? Wie wordt minister president ? Wie wil er minister president worden? Wie stopt met politiek als hij geen minister president wordt? Wie wil premier worden? En waarom? En waarom niet ? En met wie wel? En met wie niet ? Wie wordt wat ? Wie wil wat ?

Arm Vlaanderen. Arm Vlaanderen dat aan zulk een politieke klasse is overgeleverd op een zo beslissend moment. Zij die elkaar bekampen doen elkaar geen pijn want nadien moeten ze samen koeken bakken en vlaaien draaien. En dus is alles - wellicht nu al- tot in de puntjes voorbereid.

De verkiezingsstrijd roept historische beelden op. In de veertiende en vijftiende eeuw maakten de Italiaanse stadsstaten allemaal gebruik van huurlingen, de zogenaamde condotierri.

Als twee zo'n huurlingenlegers tegenover elkaar stonden, maakten hun eigenaars dikwijls afspraken om elkaars troepen niet nutteloos te laten uitdunnen. Er werd geen échte veldslag op leven en dood

uitgevochten. De huurlingen voerden slechts een goed geregisseerd toneelstuk op, met schijnnaanvallen, charges met wapperende vaandels, omtrekkende bewegingen en tactische terugtochten. De opdrachtgevers van de schijnlegers kregen de indruk dat er heel hard gevochten werd en dat die huurlingen hun geld dubbel en dik waard waren. Maar alles was -het was niet toevallig Italië- komedie dus, commedia dell'arte, één groot toneelstuk. Welnu, die geschiedenis herhaalt zich vandaag in dit land. Vandaag moeten niet de geldschietters misleid worden, zoals destijds bij de condottieri, maar de kiezers. Alhoewel, ook geldschietters natuurlijk. Heel die mediagenieke strijd lijkt een maskerade, een grootschalig schijngevecht.

Vlaanderen wordt het slachtoffer van machtspolitici, die macht om de macht, als hun kracht hebben verkocht en die dus compromissen in plaats van principes, koehandeltjes in plaats van een programma en glamour in plaats van een betere toekomst voor hun volk nastreven.

Wij van het Vlaams Belang, vroeger, nu én in de toekomst, willen een partij die betrouwbaar is omdat ze zich niet aan coalities vasthoudt maar aan de principes : veiligheid, vrijheid & eigenheid. Wie macht zonder overtuiging, of macht met 3 overtuigingen per week verkiest, die moet bij ons niet zijn. Wij hebben nooit een macht toebehoord, en ja wij zullen nog eerder staande sterven, dan op onze knieën te moeten leven, want onze trots is niet de macht die de instellingen van dit regime ons geven, onze trots is de kracht van onze overtuiging,

Dames en Heren, goede vrienden,

Een van belangrijkste problemen waarvoor de Vlaming die volgende week gaat kiezen zich geplaatst ziet is de vraag, en het is verdorie geen gemakkelijke vraag : hoe moet ik hier, staande in mijn stemhokje achter mijn gordijntje, voorkomen dat dit jaar 2014 (in de Chinese kalender het jaar van het paard) hoe moet ik voorkomen dat dit jaar van het paard in Vlaanderen de geschiedenis ingaat als het jaar van de dode mus?

De Vlaming weet, het is geen gemakkelijke vraag... Want hij of zij weet dat de beloftes groot en omvangrijk zijn, zowel de machthebbers van de Belgische als die van de Vlaamse regering hebben beloofd dat ze het veel en veel beter gaan doen.

Nochtans : de vraag, hoe ingewikkeld ook, heeft een eenvoudig antwoord. Wat ze ook beloven, zorg dat ge niet weer bedrogen wordt, zorg dat de machthebbers met uw stem niet opnieuw een loopje nemen, neem een zekerheid, neem een verzekering in het stemhokje. Zorg, Vlaamse kiezer, dat ze niet opnieuw met de deur in huis vallen en u overvallen, met meer belastingen, meer Europese garantiefondsen, meer staatsschuld, meer onveiligheid en meer immigratie, met meer onderwijshervormingen en meer moskeeën of gewoon met meer overvallen. Zorg voor uzelf en zorg dat de machthebbers niet opnieuw u omverlopen en u onder de deur van uw goedgelovigheid platslaan. Zorg voor uzelf en steek een stok achter de deur.

Steek een stok achter de deur. Want het Vlaams Belang is een unieke en onvervangbare partij en ik roep de Vlamingen op om ze te koesteren. De kracht van een overtuiging en de moed van een overtuiging is zeldzaam in de middelmatigheid van de Vlaamse politiek. Er moet in Vlaanderen tenminste één partij zijn die luidop spreekt en hamert, waar anderen hooguit omfloerst en

dubbelzinnig fluisteren omdat ze allemaal nadien in afspraak met elkaar moeten samenkruipen of al lang hebben afgesproken dat ze dat zullen doen.

Sinds zijn oprichting is het Vlaams Blok en nadien het Vlaams Belang een unieke en onvervangbare partij geweest.

Het Vlaams Belang heeft immers altijd duidelijk gesteld dat ze geen stuk van de taart wil bemachtigen - het woord 'bemachtigen' zegt in feite alles- neen, het Vlaams Belang wil het recept van de taart veranderen.

Alle bevragingen, alle onderzoeken van media, van professoren of van onderzoeksbureau's wijzen het uit : nooit eerder waren de thema's van het Vlaams Belang zo actueel. Meer dan om het even welke campagne of theoretische bespiegeling ook, bevestigt de praktijk van elke dag, het uitzicht van onze straten, de centen in ons loonzakje en de overvolheid van onze gevangenissen de waarde en de juistheid van het Vlaams Belang programma.

En net zoals de actualiteit van elke dag de juistheid van ons programma aantoont, bewijst het ~~het~~ bochtenwerk dat door sommigen nu reeds wordt geleverd, de blijvende noodzaak van het Vlaams Belang. Er is in Vlaanderen – meer dan ooit zelfs – nood aan een radicale politieke formatie.

Aan een partij die ondubbelzinnig zegt waar het op staat;

Aan een partij die zich niet neerlegt bij de het proces van vervreemding en bevolkingsvervanging dat zich in onze steden voltrekt,

Aan een partij die zich niet liberaler opstelt dan de VLD maar kiest voor een sociale en solidaire Vlaamse samenleving zonder België

Aan een partij die zich niet tevreden stelt met een of ander 'Nieuw België', maar ondubbelzinnig kiest voor Vlaamse onafhankelijkheid en dus tegen België;

Aan een partij die plankgas geeft zonder tegelijk de handrem op te trekken.

En dus hier en nu, mijn laatste oproep voor vandaag : Vlaanderen voordat gij zondag 5 jaar lang de sleutels afgeeft aan partijen die u ooit al op een of andere manier hebben bedrogen : steek een stok achter de deur.